

در ادامه رسالت مجتمع فرهنگی آموزشی رشد، مبنی بر تربیت نسلی سالم، خودباور، اندیشمند، مؤمن و... بر پایهٔ «رشدی‌برمبنی» که پیش‌تر به‌رشته‌های «عاطفی و اخلاقی، علمی پژوهشی حرفه‌ای و فناوری و کارآفرینی»، «سین‌دستی، دینی‌دینی (ممنوعی) و تربیتی‌حسابی» منتهی گردید. اینک؛ «**رشد اجتماعی و سیاسی!**» ایجاد زمینه برای درک مفاهیم اجتماعی و سیاسی، برقراری ارتباط مؤثر با دیگران، از طریق آشنایی با قوانین و حقوق ایران و سایر کشورهای جهان، روابط بین‌الملل و ارتقای بینش سیاسی، آشنایی با حقوق شهروندی و احترام به حقوق دیگران و قانون، مسئولیت‌پذیری، نظم‌پذیری و استفاده مناسب از ابزارهای ارتباط اجتماعی. با نگاهی به **ماحت تعلیم و تربیت اجتماعی و سیاسی سند تحول بنیادین آموزش و پرورش!**

با یکدیگر نیازمندیم! با انسان!

- موجودات اجتماعی هستیم و برای ارضای نیازهای خود به روابط خوب محتاج!
- ما مالک دیگران نیستیم، نمی‌توانیم آنان را تغییر بدهیم و فقط مالک خودمان هستیم و به تغییر خود سزاوار!
- برای جلوگیری از کنترل بیرونی و بحران در روابط مشترک، بر سر نیاز خود آزادانه، وارد گفت و گو می‌شویم.
- آزادای توأم با مسئولیت‌پذیری.
- اگر نتوانیم دستاوردهایمان را با دیگران تقسیم کنیم این کار چقدر تفریحی و ارزشمند است؟
- برخی، از نیازهای اساسی خود چیزی نمی‌دانیم و فقط می‌دانیم چه احساسی داریم و همیشه خواهان احساس خوب هستیم.
- همگی به آدم‌های شاد و حمایتگر در دنیای مطلوب خود نیازمندیم و نیز می‌دانیم! که دیگران چه قدر به گرم بودن، مهربانی و حمایتگر بودن ما نیاز دارند! البته این کار سختی نیست. که **چند دقیقه توجیه افراد در روز اجازتی کند.**

می‌خواهیم با عزیزانمان همواره در مسیر رشد اجتماعی باشیم!

رشد اجتماعی و سطح همبستگی در گروه، یعنی سرمایه اجتماعی (ساخت شبکه و زیست بوم انسانی)، علاج همهٔ مشکلات جامعه مدرن! و تولید و تقویت‌کنندهٔ مشارکت مدنی و معیاری برای سلامت اجتماعی است. این سرمایه با مصرف، افزایش یافته و بدون آن، کاهش می‌یابد. و نکتهٔ مهم این‌که؛ **رشد کودک به شدت تحت تأثیر سرمایه اجتماعی است!**

راهبردهای رشد اجتماعی سیاسی

۱. بسترسازی برای حضور فعال خانواده، دانش‌آموزان و معلمان! در تشکل‌ها و انجمن‌ها.
۲. تقویت باور و روحیهٔ مسئولیت‌پذیری در خود و دانش‌آموزان.
۳. تعامل اثربخش با مراکز فرهنگی، اجتماعی و سیاسی.
۴. افزایش کارآمدی شوراهای مدرسه (انجمن اولیا و مربیان، شورای معلمان و دانش‌آموزان)، با تفویض برخی اختیارات و فراهم آوردن زمینهٔ مشارکت بیشتر.
۵. ایجاد زمینه برای درک مفاهیم اجتماعی و سیاسی و برقراری ارتباط مؤثر با دیگران.
۶. ایجاد زمینه برای آشنایی بیشتر با قوانین و حقوق در ایران و جهان، روابط بین‌الملل و ارتقای بینش سیاسی با مثبت‌نگری.
۷. ایجاد زمینه برای آشنایی بیشتر با حقوق شهروندی و احترام به حقوق دیگران و استفاده مناسب از ابزارهای ارتباط جمعی.

---

۱) در اهداف دوره‌های تحصیلی تعلیم و تربیت رسمی عمومی (زیرنظام سند تحول بنیادین آموزش و پرورش) در **دوره اول ابتدایی ۱**: با ایفای نقش خود به عنوان عضوی از گروه (خانواده، دوستان، مدرسه)، احساس تعلق خود را نسبت به گروه با رفتار همدلانه، محترمانه و مشارکت‌جویانه نشان دهد. ۲: با رعایت نظم و قانون در روابط خانوادگی و اجتماعی (در سطح مدرسه و محیط زندگی) وظایف خود را در قبال دیگران انجام دهد. ۳: با شناخت خود به عنوان یک شهروند ایرانی، تعلق خاطر خود را نسبت به وطن و نمادهای آن نشان دهد. **دوره دوم ابتدایی ۱**: با شناخت حقوق و مسئولیت‌های خود در زندگی خانوادگی و اجتماعی و بکارگیری رفتار سازنده و مسالمت‌جویانه، از قوانین و مقررات به‌صورت آزادانه و سازنده پیروی کند. ۲: با شناخت تغییرات محیط طبیعی و اجتماعی در گذر زمان، تأثیر آن را در زندگی خود تبیین کند. ۳: با کسب مهارت‌های شهروندی، نقش‌ها و وظایف خود را در قبال جامعه محلی با مشارکت در فعالیت‌ها و برنامه‌های زیست‌محیطی، فرهنگی، سیاسی، اجتماعی انجام دهد.

- احساس مسئولیت نسبت به کلیت نظام سیاسی است. اساساً رشد سیاسی، احساس مسئولیت و مسئولیت پذیری در قبال سرنوشت کشور و مسائل کلان را به همراه دارد.

«ادامه؛ با نگاهی طراحی و ساخت موقعیت اجتماعی برای پرورش و رشد و مدرسه، بررسی کنیم»

آیا ارتباط درست را زمینه سازی کرده ایم یا رقابت را؟! آن هم رقابتی بی امان! که کی از کی بهتر، باهوش تر، سریع تر، بلندتر، خوش تیپ تر، و نیز کی بدتر، کندتر، کوتاه تر و زشت تر؟! که اینها همه یعنی تفاوت های فردی و کار و مسئولیت ما از پس آن است (پذیرش) تا... و این برجسب ها، همه پرورش دهنده تنفر، ناامنی، اختلال شخصیتی و اختلال ناهنجاری های اجتماعی است که نظام آموزشی و برخی خانواده ها و مدارس، ناآگاهانه! بر آن دامن می زنند.

و اما، مهم ترین شاخص اجتماعی در **خانواده و مدرسه!** برای داشتن یک جامعه پایدار و سالم، **بهرگی** و مهم ترین شکل رقابت، **رقابت فردی** است با خود! نه با هم! که بیهوده و مخرب است. *«فاسد استواران خیرات، در یکی کردن بر یکدیگر! چینی گیرید. قرآن»*

و پرورش شهروند شایسته و مطلوب، یعنی **انسان**! هم در نظام سیاسی تاثیرگذار است و هم در روی کار آمدن دولت های متعلق به مردم، با مشارکت موثر پرورش یافتگان! در خدمت مردم! و با رعایت حقوق شهروندی! تا ثبات سیاسی و رشد کشور پایدار بماند. که لازم اش؛ مدارس غیراستبدادی با قواعد روشن و حافظ حقوق و آزادی های فردی و حق انتخاب و مسئولیت پذیری برای دانش آموزان است. که دانش آموزی چنین پرورش یافته! آمادگی ورود به جامعه را خواهد داشت. و پایداری اینها، برای آیندگان! بستگی به آن دارد که بچه ها و جوانان ما در سال های مدرسه (مال بی سرنوشت ساز زندگی شان) هم به جای تهدید و تحمیل و استرس و... در محیطی پرورش یابند که به این باورها، هوشمندانه و از روی شناخت و ایمان پایبند بوده و آن را عینیت بخشند.

«پیمان؛ وظیفه و مسئولیت ما (خانواده و مدرسه) در این زمینه ها، توبه، بهرگی و مراقبت دائمی با کثرت و کوی با آنان است.»

ادامه با هم...

فروردین ۱۴۰۱